

Velmi, ale opravdu velmi dlouhý název článku

Jára Cimrman¹, Zdeněk Svěrák², Petr Pavel³, Jan Kretek⁴

formaan@vut.cz

1. VUTBR
2. UJVaS
3. UJF CAS
4. KKK

Abstrakt

Cimrman se však nevzdává a ze svého liptákovského ústraní zasahuje konvenční pohádkovou tvorbu jedovatými šípy svých kritických výpadů: „Kdo kdy potkal vlka, který mluví!“ To Cimrman nemilosrdně buší do Červené Karkulky. A pokračuje: „Které zvíře dokáže sníst v celku tak velká sousta, jako jsou babička, Karkulka a třená bábovka? Která dusí! Učíme děti ve školách o zažívacích procesech. Vykládáme jim, jak se potrava rozmělněná v ústech mísí se slinami, jak je dále zpracovávána žaludečními šťávami a peristaltikou střev. Víím, myslivec přišel poměrně brzo, takže trávení teprve započalo, ale přesto nenajdete dítě, které by uvěřilo, že babička s Karkulkou vyšly z vlkových útrob v nažehlených šatečkách a škrobeném neposlantaném fěrtošku.“

Klíčová slova: foo, bar

1 Úvod

Cimrman [**pelikan**] se však nevzdává a ze svého liptákovského ústraní zasahuje konvenční pohádkovou tvorbu jedovatými šípy svých kritických výpadů: „Kdo kdy potkal vlka, který mluví!“ To Cimrman nemilosrdně buší do Červené Karkulky. A pokračuje: „Které zvíře dokáže sníst v celku tak velká sousta, jako jsou babička, Karkulka a třená bábovka? Která dusí! Učíme děti ve školách o zažívacích procesech. Vykládáme jim, jak se potrava rozmělněná v ústech mísí se slinami, jak je dále zpracovávána žaludečními šťávami a peristaltikou střev. Víím, myslivec přišel poměrně brzo, takže trávení teprve započalo, ale přesto nenajdete dítě, které by uvěřilo, že babička s Karkulkou vyšly z vlkových útrob v nažehlených šatečkách a škrobeném neposlantaném fěrtošku.“

2 Teorie

Ke druhé změně nás vedla Cimrmanova ručně psaná poznámka na titulním listě hry: „Nedělat přestávku, jinak utečou.“ My tomuto nebezpečí čelíme tím, že přestávku sice děláme, ale zařazujeme ji hned za třetí obraz hry, což je tak nečekaně brzy, že se pohádka ani nestačí rozjet.

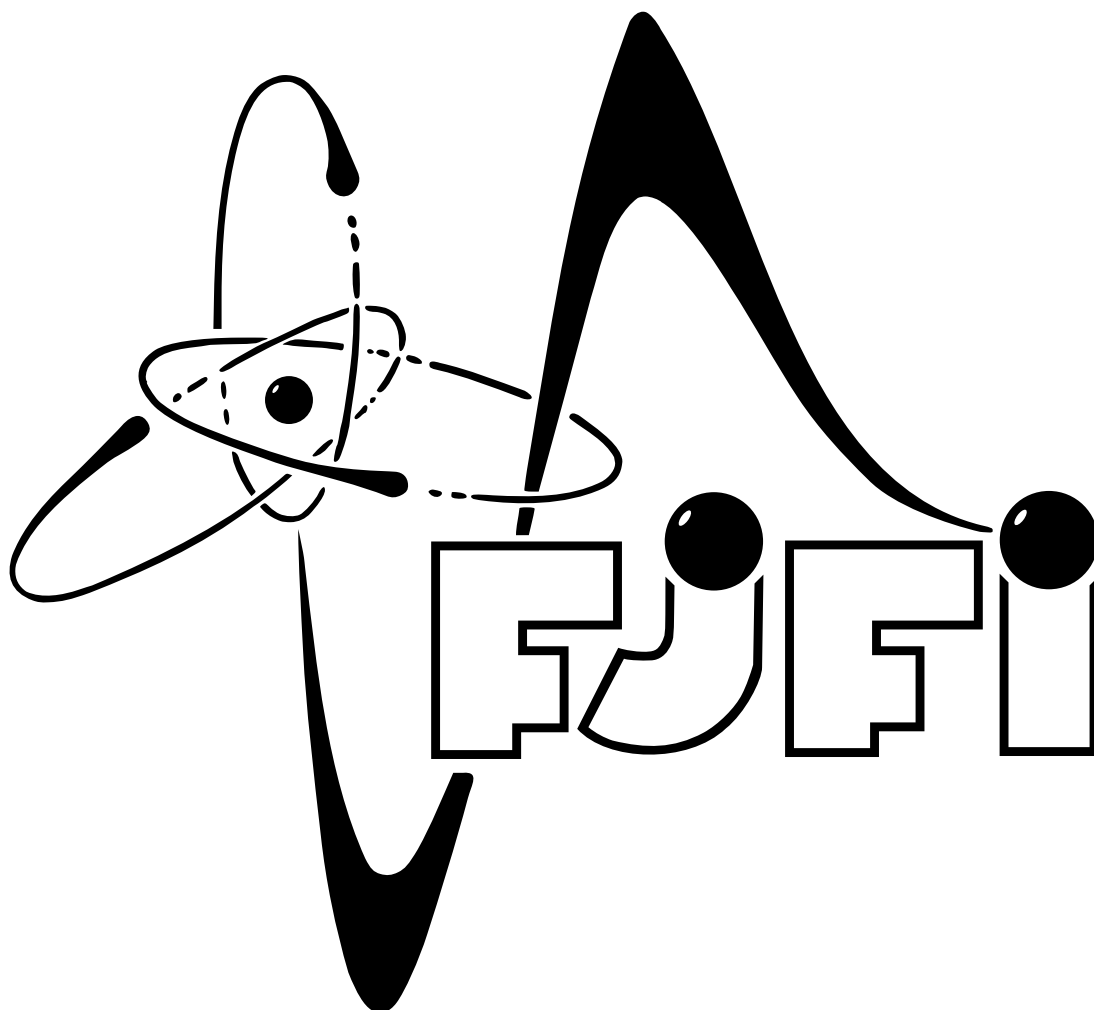
$$D\nabla^2\phi - \Sigma_a\phi + \nu\Sigma_f\phi = \frac{1}{v}\frac{\partial\phi}{\partial t} \quad (1)$$

Zde se ozkážeme na rovnici (1).

Podle odhadu našeho psychologa dr. Pšeničky se publikum o přestávce rozdělí na dva tábory. Jedni by rádi odešli domů, ale bude jim prý líto, že vynaložili tolik peněz na tak krátký čas zábavy. Druzí by také rádi odešli domů, ale ti zase setrvávají ze zvědavosti, zda bude druhá část představení stejně slabá jako první. A kromě toho zamykáme hlavní dveře.

2.1 Notová osnova

Ostatně divák, který by si nechal ujít druhou půli večera, by se ošidil o výstup v dějinách inscenační tvorby zcela ojedinělý. Jedná se o proměnu jedné osoby v osobu jinou, která se odehraje přímo před očima diváků, a to podle vlastního Cimrmanova vynálezu. Tento výjev vzbudil ve své době světový rozruch, především na Litoměřicku, i byl označován jako „zázrak divadelní techniky.“

Obrázek 1: Nejaky obrazek bez nepovinného „parametru“. Vypada trochu moc velky.

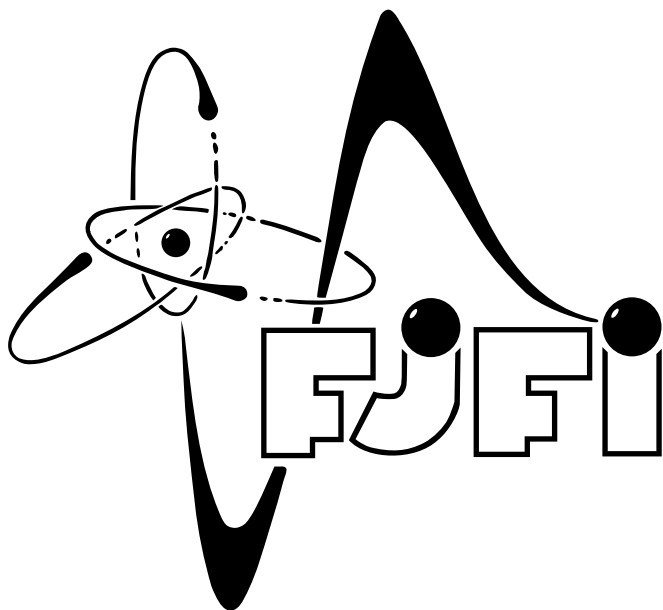
3 Experiment

Rád bych teď využil té skutečnosti 1, že má dnes službu jevištní mistr, který vynález podle Cimrmanova původního nákresu rekonstruoval, takže by nám o něm mohl říci několik zajímavostí, zejména ověření, že

$$a = b, \tag{2}$$

$$b = c, \tag{3}$$

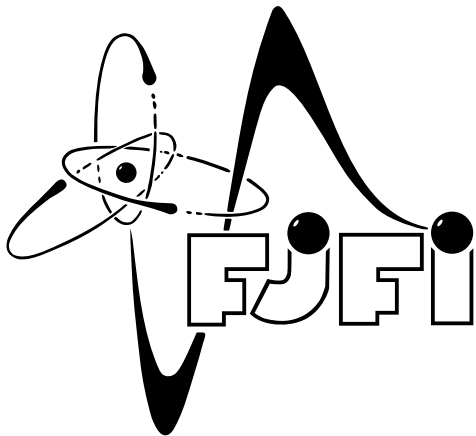
skutečně platí. Na každou z těchto rovnic se můžu odkázat – třeba takto (2) a takto (3).

Obrázek 2: Jeden obrazek. Zřejmě by bylo dobré udělat je stejně velké. Proto v obr. 4 nastavíme velikost pomocí nepovinného parametru.

Obrázek 3: Druhý obr.

Obrázek 4: Jeden obrazek. Pomocí nepovinných parametrů byla nastavena šířka.

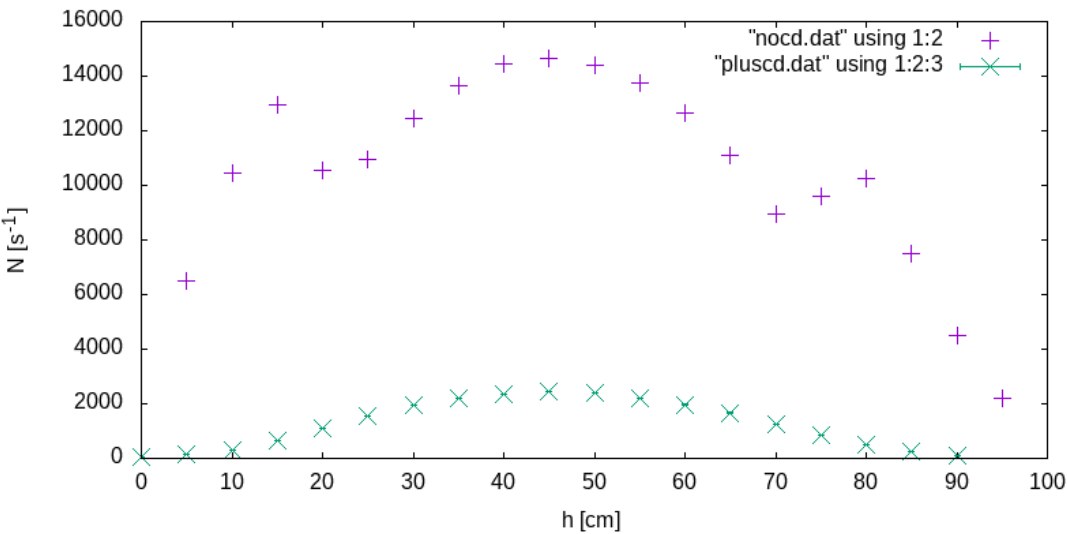
Obrázek 5: Druhý obr.

ρ [c]	T_e [s]	T_d [s]
3,6	(312, 95 ± 0, 01)	(216, 92 ± 0, 01)
6,5	(162, 22 ± 0, 02)	(112, 44 ± 0, 01)
9,8	(96, 79 ± 0, 09)	(67, 61 ± 0, 06)
12,8	(68, 06 ± 0, 02)	(47, 18 ± 0, 01)
15,5	(51, 36 ± 0, 06)	(35, 60 ± 0, 04)
19,0	(38, 11 ± 0, 04)	(26, 47 ± 0, 03)

Tabulka 1: Tabulka – návrh tzv. „čistá“.

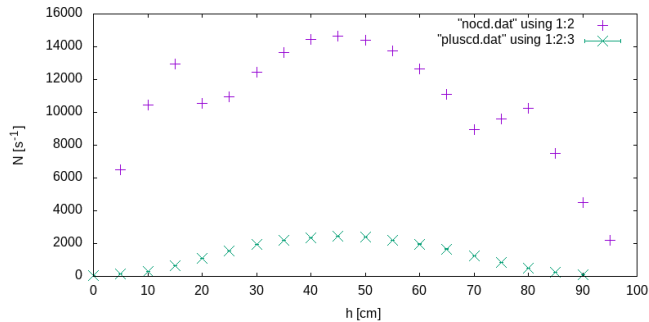
3.1 Veselý železničář

(Zavolá do opony a podrží ji rozevřenou. „Nikdo“ se však neobjeví, a tak přednášející zajde za 2 oponu a 3 po chvíli přivede neochotně se tvářícího mistra.)

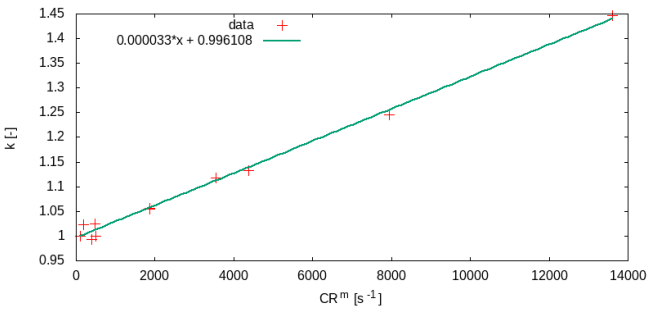

Graf 6: Nejaky graf.

Pane kolego, já jsem tu hovořil o tom Cimrmanově vynálezu, a vy jste ho vlastně rekonstruoval. Budte tak laskav a povězte divákům, jak to celé funguje. (Mistr mlčí.)

Graf 7: Jeden graf.

Graf 8: Druhý graf.

Rozumíte, já po vás nechci žádnou přednášku, jenom ten základní princip a jednu dvě zajímavosti. (Jevištní mistr mlčí.)

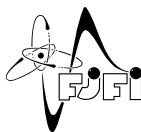
Jevištní mistr: Žádný vodiče tam nejsou. Přednášející: Aha, tak já do toho tak nevidím. Dobře, že vás tu máme. My jenom vidíme, že jak ona tam princezna Zlatovláška stojí, tak se při plném světle uprostřed jeviště promění. Je to tak, nebo ne? (Jevištní mistr přikývne.)

ρ [°]	T_e [s]	T_d [s]
3,6	(312, 95 ± 0, 01)	(216, 92 ± 0, 01)
6,5	(162, 22 ± 0, 02)	(112, 44 ± 0, 01)
9,8	(96, 749 ± 0, 009)	(67, 061 ± 0, 006)
12,8	(68, 06 ± 0, 02)	(47, 18 ± 0, 01)
15,5	(51, 36 ± 0, 06)	(35, 60 ± 0, 04)
19,0	(38, 111 ± 0, 004)	(26, 417 ± 0, 003)

Tabulka 2: Tabulka „plná“.

4 Závěr

Že vás ještě přerušuji: já jsem si všiml, že tam je taková soustava vodičů vzájemně propojených, že, která je přesně vyvážená, a celé je to, myslím, pevně fixováno v portále, ne?

Obrázek 9: Nejaky obrazek s nepovinnym parametrem sirka = 0.1 strany.

Jevištní mistr: Žádný vodiče tam nejsou. Přednášející: Aha, tak já do toho tak nevidím. Dobře, že vás tu máme. My jenom vidíme, že jak ona tam princezna Zlatovláska stojí, tak se při plném světle uprostřed jeviště promění. Je to tak, nebo ne? (Jevištní mistr přikývne.)

Poděkování

Přednášející: A já jsem si právě myslel, že to je způsobeno těmi vodiči, respektive jejich napětím, že se její staré rysy odstraní a nahradí novými. A to vy ovládáte u toho řídicího panelu, vidíte? Jevištní mistr: Tam sedí Maurenc.